रेभसूनू काश्यपौ।पवमानः सोमः। अनुष्टृप्

अभी नेवन्ते अदुर्हः प्रियमिन्द्रेस्य काम्यम्। वृत्सं न पूर्व आयुनि जातं रिहन्ति मातरः॥ ९.१००.०१ अदुहः- द्रोहभावनारहिताः। मातरः- आपो मूलशक्तिधाराः। इन्द्रस्य- परमेश्वरस्य। काम्यम्- कमनीयम्। प्रियम्- प्रेमपात्रं रसम्। पूर्वे आयुनि- प्रथमे वयसि। जातम्- उत्पन्नम्। वत्सं न- शाबिमव। रिहन्ति- वात्सल्येनानुभवन्ति॥१॥

पुनान ईन्द्वा भेर सोमे द्विबर्धेसं रियम्। त्वं वसूनि पुष्यसि विश्वानि दा्शुषौ गृहे॥ ९.१००.०२

पुनानः- शोधकः सन् । इन्दो- क्लेदनशील । सोम- रस । द्विबर्हसम्- अभ्युदयिनःश्रेयसात्मिकाम् । रियम्- संपदम् । आ भर- आहर । दाशुषः- दातुः । गृहे- सदने । विश्वानि वसूनि- सर्वाः संपदः । त्वम् । पुष्यसि- पोषयसि ॥२॥

त्वं धियं मनोयुजं सृजा वृष्टिं न तेन्युतुः।त्वं वस्नि पार्थिवा दिव्या चे सोम पुष्यसि॥ ९.१००.०३

तन्यतुः- विस्तारकरो मेघः । वृष्टिं न- वर्षामिव । त्वम् । मनोयुजम्- मनःसमाधानकरीम् । धियम् । सृज । त्वम् । सोम- रस । पार्थिवा- भोमानि । दिव्या- दिव्यानि । वसूनि च- धनानि च । पुष्यसि-पोषयसि ॥३॥

परि ते जिग्युषो यथा धारा सुतस्य धावति। रहिमाणा व्यश्व्ययं वारं वाजीवं सानिसः॥ ९.१००.०४

जिग्युषः- जिगीषायुक्तस्य । यथा । तथा । सुतस्य- निष्पन्नस्य । ते- तव । रंहमाणा- गतिशीला । धारा । वारं व्यव्ययम्- वरणीयम् । सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरमुपलिब्धस्थानमित्यर्थः । रसव्यञ्जकम् । रसस्य प्रवेशस्थानम् । रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूतम् । रसार्थयाचनसाधनभूतम् । रसिकयम् । रसावाप्तिसाधनभूतम् । रसावरणम् । रससंभक्तारम् । रसवर्धकम् । प्रतीकम् । सानसिः- संभजनशीला सन् । धावति- सरित ॥४॥

कत्वे दक्षाय नः कवे पर्वस्व सोम् धारया। इन्द्रीय पार्तवे सुतो मित्राय वर्रुणाय च॥ ९.१००.०५

कत्वे- सत्सङ्कल्पाय। दक्षाय- सामर्थ्याय। नः- अस्मदर्थम्। कवे- क्रान्तदर्शिन्। सोम- रस। धारया। पवस्व- क्षर। पातवे- अनुभूतये। सुतः- निष्पन्नः सन्। इन्द्राय- ईश्चनाधिदैवताय। मित्राय- स्नेहाधिदैवताय। वरुणाय च- ऋताधिदैवताय च। पवस्व॥५॥

पर्वस्व वाजुसातमः पुवित्रे धारया सुतः।इन्द्रीय सोम् विष्णवे देवेभ्यो मधुमत्तमः॥ ९.१००.०६

सोम- रस । इन्द्राय- ईश्चनाधिदैवताय । विष्णवे- व्यापनशीलाय परमात्मने । देवेभ्यः- अन्येभ्यो द्योतनशीलेभ्यः । मधुमत्तमः- अत्यन्तमधुरः सन् । वाजसातमः- हव्यसंभक्ता सन् । सुतः-निष्पन्नः । पवित्रे- शोधके प्रतीके । धारया । पवस्व- क्षर ॥६ ॥

त्वां रिहन्ति मातरो हरि पवित्रे अद्भृहः। वृत्सं जातं न घेनवः पर्वमान् विधर्मणि॥ ९.१००.०७

पवमान- पुनान । अद्भुहः- द्रोहभावनारिहताः । मातरः- आपो मूलशक्तिधाराः । हिरम्- काम्यम् । त्वाम्- भवन्तम् । विधर्मणि- विशेषधर्मयुक्ते । पवित्रे- शोधके प्रतीके । धेनवः- गावः । जातं वत्सं न- उत्पन्नं शाबमिव । रिहन्ति- आस्वादयन्ति ॥७॥

पर्वमान् महि श्रविश्चित्रेभिर्यासि रिश्मिनः। शर्धन्तमाँसि जिन्नसे विश्वनि दाशुषौ गृहे॥ ९.१००.०८

पवमान- पुनान । चित्रेभिः- विचित्रैः । रिश्मिभः- चिद्रिश्मिभः । मिह श्रवः- महतीं श्रुतिम् । यासि-गच्छिस । शर्धं- वेगं कुर्वन् । दाशुषो गृहे- दायकस्य सदने । विश्वानि तमांसि- सर्वानन्धकारान् । जिञ्चसे- बाधसे ॥८॥ त्वं द्यां चे महिव्रत पृथिवीं चाति जिभ्रषे। प्रति द्रापिममुश्चथाः पर्वमान महित्वना॥ ९.१००.०९ पवमान- पुनान रस। त्वम्। द्यां च- दिवं च। पृथिवीं च- भूमिं च। अति जिभ्रषे- अत्यन्तं बिभिषे। महित्वना- माहात्म्येन। द्रापिम्- द्रापणशक्तिम्। प्रति अमुञ्चथाः- ससर्जिथ॥९॥

